

Can Monmany

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Avinguda de Can Monmany
Emplaçament: EMD Valldoreix

Coordenades:

Latitud: 41.45111227348
Longitud: 2.0323376192188
UTM Est (X): 419175
UTM Nord (Y): 4589288

Classificació

Número de fitxa: 08205 - 188
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Neoclàssic Eclecticisme
Segle: XVII-XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa A-12.
Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Parc Natural de la Serra de Collserola. 2020. Annex 6. Catàleg de masies i cases rurals i altres construccions en sòl no urbanitzable. Fitxa: SCU.043.
Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Parc Natural de la Serra de Collserola. 2020. Annex 9. Inventari del Patrimoni Cultural. Fitxa: SCU.058.
Carta arqueològica de Sant Cugat del Vallès número 88.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Número inventari:
Generalitat i altres:

inventaris	IPA-27912
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial - productiu
Titularitat	Pública
Titular:	EMD Vallldoreix i Ajuntament de Sant Cugat del Vallès
Autoria de la fitxa	Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa:	dc., 11/10/2023 - 08:12
Autoria de la darrera revisió:	Oficina de Patrimoni Cultural
Data de la darrera revisió:	dc., 29/01/2025 - 11:29

Descripció

Masia de grans dimensions que inclou un conjunt d'edificis diversos i de diferents èpoques. Molts es van construir substituint les antigues edificacions de la finca, inclosa la masia original. Ara hi trobem un impressionant edifici central, d'estil eclèctic amb elements neoclàssics, envoltat d'altres construccions, com cases de treballadors, el portal i les fortificacions. L'indret es troba al peu de la muntanya del Puig Madrona, dins del Parc Natural de Collserola, situat sobre un esglaó natural de la muntanya i entre terrenys terrassats amb marges de pedra seca.

L'edifici principal, d'estil eclèctic, és format per tres cossos que formen una planta rectangular allargassada. Consta de planta baixa, pis i golfes. El cos central, més estret, compta amb balcons als dos pisos superiors, amb unes obertures que queden dividides per una columna de ferro colat a manera de mainell. Al nivell de les golfes hi ha dos òculs motllurats. La teulada d'aquest cos queda més elevada i és perpendicular a la resta de l'edifici.

Els cossos laterals tenen també balcons, situats en tres eixos d'obertures a l'esquerra i dos eixos a la dreta. Sobre cada balcó, en el pis superior, hi ha grups de dues petites finestres quadrades amb llinda recta, emmarcades amb maó als brancals i a la llinda i amb un ampit sobresortint. Els paraments són de maó i arrebossat, amb un estucat de color groguenc i vermellós al fris, de ressonàncies neoclàssiques. Totes les obertures són de grans dimensions, emmarcades amb una faixa engaltada i tancades amb persianes de llibret verdes. Entre el primer pis i les golfes hi ha una banda de maó col·locat en punta per diferenciar les plantes. Els ràfecs de la teulada estan recolzats sobre bigues de fusta. La teulada és a quatre vessants, coberta amb teula àrab. El carener està decorat amb teules de ceràmica vidriada de color morat.

A la part central d'aquest edifici s'alça la torratxa o torre del rellotge. Té planta quadrada i consta de tres plantes, amb una galeria de tres finestres als dos pisos superiors. Està rematada amb un ràfec motllurat amb modillons i una balustrada de peces ceràmiques entre pilastres. El terrat de la torre inclou el cos de l'escala, coronat per una teulada piramidal.

A l'interior de l'edifici la planta baixa inclou un vestíbul d'estil neoclàssic, el celler, el magatzem i altres dependències auxiliars. Al primer pis hi ha la sala, la cuina (amb rajoles del segle XIX i una gran llar de foc). A les golfes hi havia les habitacions dels mossos de la casa. La torre del rellotge, situada al punt central de l'edifici, té instal·lat un rellotge del 1897, amb dues campanes i un parallamps.

La propietat inclou un celler semisoterrat amb encavallada de fusta de melis, a més de diversos habitatges dins del mateix volum, un petit teatre i un portal fortificat. En l'edifici situat al nord-oest del conjunt destaca una torrella de fortificació de planta circular en una cantonada.

Observacions:

Abans de l'arribada de la fil·loxera en aquesta finca es conreava molta vinya. També hi havia ametllers, oliveres i horts. Els antics camps de vinya actualment s'han destinat a l'agricultura ecològica i són gestionats per la cooperativa L'Ortiga. Entre els cultius de Can Monmany cal destacar, com a varietat local, el tomàquet Mandó de Collserola. També hi ha oliveres, amb alguns exemplars voluminosos i, recentment, s'ha plantat vinya en un parell d'indrets, de les varietats xarel·lo, ull de llebre, macabeu i monestrell. Estan destinades a obtenir vins joves.

Història

Aquesta masia ja està documentada al segle XVII. En aquell moment era coneguda com a mas Brunet, denominació que va mantenir fins la compra l'any 1639 per Francesc Monmany. Aquesta família va anar incrementant el patrimoni amb l'adquisició d'altres finques i masies de l'entorn, com can Canyelles i el mas Roig. Durant el segle XIX els Monmany van viatjar a França per aprendre el mètode champenoise i poder elaborar xampany a la finca. La propietat es va beneficiar de l'arribada de la plaga de la fil·loxera a França, fet que va impulsar el creixement econòmic de la masia. Això va permetre l'ampliació dels edificis. Però quan la plaga va arribar a les vinyes de Can Monmany els ceps van morir, i les obres de les edificacions van quedar inacabades.

A principis de la dècada de 1980 es conservaven el mobiliari, el trull d'oli i els estris del camp. Actualment encara es conserva un plànol de l'edifici, una litografia de 12 x 26 centímetres que representa l'edifici en estil neoclàssic i la torre del rellotge. També es disposa de documentació històrica de caire econòmic entre els segles XVIII i XIX.

Des de 2009 can Monmany acull el projecte agroecològic de producció i educatiu sobre agricultura i alimentació sostenible "L'Ortiga".

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.

Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Parc Natural de la Serra de Collserola. 2020.

AGUELO, Jordi; MIQUEL, Domènec; RODRÍGUEZ, Alba. *Carta Arqueològica de Sant Cugat del Vallès (1998)*. Ajuntament de Sant Cugat del Vallès.

FOJ ALVIRA, Gemma; TORTOSA SAPERAS, Joan (1991). *Masies i ermites de Sant Cugat del Vallès*. Ajuntament de Sant Cugat del Vallès, p.20-21.

NICOLÁS, Carme (1999). "Vetllar pel passat, garantir el futur". *Diari de Sant Cugat*, 30 de juliol de 1999, p. 3-5.

Enllaços d'interès:

[EMD Valldoreix \(Consulta: 5-9-2023\)](#)

